

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران (توفان)
۲۴ اکتوبر ۲۰۲۱

دادگاه‌های امپریالیستی برای تحقق عدالت نیستند، ابزاری در جهت توسعه نیات شوم آنها هستند (۲)

برای یادآوری بازگردیم به مصاحبه خانم «کارلا دل پونته» با مجله «اشپینگل» که در طی آن گفتار زیر را بر زبان آورد:

«مجله «اشپینگل»: آیا سیاستمداران امریکائی دستورات خاصی به شما داده‌اند که درباره کوزووها تحقیق نکنید؟
«کارلا دل پونته»: خیر، در غیر این صورت می‌توانستم علنی شکایت کنم. اما «مادلین آلبرایت» (Madeleine Albright)، که در آن زمان وزیر امور خارجه بود، تلفونی به من گفت: کارلا، دست به عصا باش، هوای «راموش هارادینای» (Ramush Haradinaj) را داشته باشید، در غیر این صورت شورش‌هایی در کوزوو رخ خواهد داد.»
حال خوب است که ما خوانندگان توفان را با این هیولا آشنا سازیم که قادر است در کوزوو شورش به پا کند تا ببینید که متحدان امریکا در زمان تجزیه یوگسلاوی چه جنایتکارانی بودند و دادگاه‌های امپریالیستی چگونه به آنها برخورد کرده‌اند.

نخست مجرم و نه متهم را بشناسیم:

«راموش هارادینای» (Ramush Haradinaj) در روستائی در یوگسلاوی سابق در ۳ ماه مارچ ۱۹۶۸ میلادی به عنوان پسر یک کشاورز به دنیا آمد و رشد کرد.
وی در زمان تجاوز ارتش ناتو به یوگسلاوی به علت جنایات غیرقابل کتمان که مرتکب شده بود^{[1][2]} توسط دادگاه بین‌المللی کیفری لاهه - که برای بررسی رویدادها در کشور یوگسلاوی سابق تشکیل شده بود - در بین مارچ تا سپتمبر سال ۱۹۹۸ به جنایت علیه بشریت و جنایت جنگی علیه صرب‌ها و البانیائی‌ها در جریان جنگ کوزوو متهم شد.
این جنایتکار ولی در ۳ اپریل ۲۰۰۸ از تمامی اتهامات وارده به صورت معجزه‌آسا تیرئه گردید. ماقع جریان چگونه بود.

وی در یک خانواده مسلمان به دنیا آمد و مدعی است که زندگی سکولار داشته و مسلمان نیست، توگوئی سکولاریسم فقط ناظر بر مخالفت با دین اسلام است و نه همه ادیان. در سخنرانی که وی در ۲۳ سپتمبر ۲۰۱۳ در دانشگاه کلمبیا

در امریکا برای جلب نظر اربابش ایراد کرد، با بی‌شرمی بیان کرد: «اعضای خانواده‌اش، نسل اندر نسل کاتولیک بوده‌اند و خود وی نیز اساساً نمی‌داند چرا و چطوری واقعاً مسلمان شده است». وی برای اثبات این ادعایش اضافه کرد که: «وی هرگز برای ادای نماز یا هر چیز دیگری - منظورش حتماً قضای حاجت بوده است - به مسجد نرفته است. او وابستگی مذهبی «اجباری» خود به اسلام را به زمان حکومت عثمانی در آلبانی باز می‌گرداند.»

جنایت سازمان یافته و رسوایی

«راموش هارادینای» در ماه مه سال ۲۰۰۰، با سربازان روسی در یک محل ایست بازرسی KFOR درگیری پیدا کرد. سربازان روسی یک اسلحه تهاجمی سوئیسی را در صندوق عقب ماشین وی کشف کردند و می‌خواستند او را دستگیر کنند.

وی در ۷ جولای ۲۰۰۰، به همراه تعدادی از مریدان خود برای آشوب و راهزنی به سمت ملک رقیب آلبانیایی-کوزووئی خود راه افتاد. حضور وی در منطقه تحت نفوذ رقیب منجر به تیراندازی و پرتاب نارنجک دستی شد. در مورد علل درگیری نظریات گوناگونی ابراز شده است. بر اساس نسخه‌ای که توسط مؤسسه برای گزارش جنگ و صلح در لندن منتشر گردید (Institute for War and Peace Reporting) یکی از دلایل این بود که طایفه رقیب می‌خواستند جویا شوند اجساد افراد مجروح و مفقود فامیلشان به دست طایفه «هارادینای»‌ها در کجا دفن شده‌اند. این امر موجبات خشم «راموش هارادینای» را فراهم کرد. بر اساس گزارش محرمانه دیگری مورخ ۲۹ دسمبر ۲۰۰۳ که توسط خدمات اطلاعاتی ملل متحد (Central Intelligence Unit - CIU) منتشر شده است، گویا اختلاف بر سر تجارت مواد مخدر بوده است. «راموش هارادینای» به این خانه حمله کرده زیرا گویا آنها در تجارت مواد مخدر رقیب وی محسوب می‌شده‌اند. به گفته خدمات اطلاعاتی ملل متحد (CIU)، وی می‌خواست ۶۰ کیلوگرم کوکائین را که احتمال نگهداری‌اش را در نزد آنها می‌داده است، سرقت کند. چنین گزارشی را نیز قبلاً یک روزنامه سوئیسی به نام (Weltwoche) منتشر کرده بود.

در هر صورت، «راموش هارادینای» در تیراندازی مجروح شد و مجبور به فرار گردید. ولی یک هلیکوپتر امریکائی که ظاهراً ناظر بر اوضاع بود، وی را فوراً به اردوگاه نظامیان امریکائی برد و از آنجا برای درمان بیشتر، وی را به بیمارستان نظامی ایالات متحده در شهر «لند اشتول» (Landstuhl) در آلمان در ایالت راین لند فالز منتقل کرد. به این ترتیب معلوم می‌شود که نظامیان امریکائی نیز نسبت به سرنوشت ۶۰ کیلوگرم کوکائین بی‌تفاوت نبوده‌اند. در خاتمه مقامات امریکائی متهم می‌شوند که در جریان تحقیقات ملل متحد در مورد این رویدادها دخالت کرده‌اند که طبیعتاً عواقبی برای آنها نداشت.

بر اساس گزارش نشریه سوئیسی «ولتوخه» (Weltwoche)، «کافور» (Kosovo Force- KFOR) در گزارش محرمانه مورخ ۱۰ مارچ ۲۰۰۴، این گروه را به عنوان «قوی‌ترین سازمان جنایتکار» در منطقه توصیف کرده و نوشته است که «راموش هارادینای» همچنین بر توزیع کمک‌های امدادی بشردوستانه نظارت کامل داشته و از آن به عنوان ابزار قدرت سوءاستفاده می‌نماید.

نام «راموش هارادینای» اغلب در مورد درهم‌تنیدگی جنایت سازمان یافته با سیاست مطرح می‌شود. روزنامه هفتگی سوئیس «ولتوخه» (Weltwoche) شماره ۴۳ سال ۲۰۰۵ به نقل از تجزیه و تحلیل سرویس اطلاعات فدرال (BND) کشور سوئیس در مورد جنایت سازمان یافته در کوزوو مورخ ۲۲ فیبروری ۲۰۰۵ در مورد «راموش هارادینای» نوشت:

«ساختار خانواده در محیط «راموش هارادینای» خصوصیت طایفگی داشته و در منطقه «دچان» (Deçan) تمام طیف فعالیت‌های جنائی، سیاسی و نظامی که تأثیر بسزائی در وضعیت امنیتی کل کوزوو دارد، در برمی‌گیرد. این طایفه حدود ۱۰۰ عضو دارد و در قاچاق مواد مخدر، سلاح و تجارت غیرقانونی کالاهای مشمول تعرفه‌های گمرکی دخالت دارد. همچنین ارگان‌های محلی دولتی را زیر نفوذ دارند»

بر اساس گزارشی در «برلینر سایتونگ» (Berliner Zeitung) که به تجزیه و تحلیل BND نیز اشاره شده است، طایفه خانواده به رهبری «راموش هارادینای» یکی از سه حوزه مورد علاقه جنایت سازمان یافته در کوزوو را کنترل می‌کند. وی در مقام فرماندهی منطقه‌ای خود «به ویژه در قاچاق سیگار، تجارت سوخت و اخاذی مشارکت داشت». طایفه وی در قاچاق مواد مخدر به اروپا دست داشته و همچنین تجارت جنائی خود را از طریق شرکت‌های بدلی در کشورهای غربی انجام می‌دهد. بر اساس تجزیه و تحلیل طبقه‌بندی شده محرمانه توسط «کافور» (KFOR - Kosovo Force)، وی همچنین در قاچاق اسلحه و اتومبیل‌های سرقتی و تجارت انسان با روسپی‌ها دست داشته است. وی به همراه برادرش توزیع وسایل امدادی بین‌المللی در کوزوو را کنترل و توزیع می‌کند. از این گذشته وی بسیاری از صرب‌ها را سرکوب کرده، شکجه داده، به آنها تجاوز نموده و به قتل رسانده است. او با تجاوز وحشیانه به زنان جوان صرب و همچنین شکنجه و آوارگی فقراء، ضعیفان و سالمندان این هدف را دنبال می‌کند که خود را از «شر» سربازان و حتی ساکنان صرب در کوزوو رها کند.

در ماه مارچ سال ۲۰۰۵ دادگاه کیفری بین‌المللی لاهه با فشار امپریالیسم اروپا و علی رغم مخالفت امریکا، علیه «راموش هارادینای» اتهاماتی را مطرح کرد. وی تحت فشار اروپا و تضمین و حمایت امریکا، خود را به دادگاه لاهه معرفی نمود و «بی گناهی» خویش را اعلام کرد. وی در بدو امر بازداشت شد، اما سه ماه قبل از شروع محاکمه یا فشار امریکا آزاد گردید. وی به کوزوو بازگشت و با اجازه رسمی دادگاه ملل متحد به فعالیت‌های «انسان‌دوستانه» سیاسی ادامه داد. با این حال، بر اساس الزام دادگاه «راموش هارادینای» مجبور بود تا برای مشروعیت بخشیدن به فعالیت‌های خود از مؤسسه (نماینده) اداری موقت سازمان ملل متحد در کوزوو (UNMIK - United Nations Interim Administration Mission in Kosovo) تأییدیه دریافت کند که کرد. در پایان فبروری ۲۰۰۷، «راموش هارادینای» به زندان لاهه بازگشت. محاکمه وی در ۵ مارچ در دادگاه لاهه آغاز شد.

ادامه دارد

نقل از توفان ارگان مرکزی حزب کارایران شماره ۲۶۰ آبان ۱۴۰۰